

[Fogh Rasmussen]

Jeg vil gerne sige mange tak til hr. Stavad for denne klare præcisering af hans synspunkter. Det, hr. Stavad her har sagt, kan jo kun tolkes som en irettesættelse fra hr. Stavads side af de kolleger i den socialdemokratiske folketingsgruppe, som offentligt har udtalt kritik af det forlig, socialdemokratiet selv har indgået om denne sag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der er to forslag til forhandling i dag. Det ene er SF-forslaget, hvorefter spørgsmålet overlades til ligningsrådet. Det kan vi ikke støtte – reglerne bør fastsættes i folketinget.

Derefter om regeringens udspil: jeg troede, vi havde et forlig, og jeg troede, at man derfor gik ud og forsvarede det forlig. Det kan jeg forstå at udenrigsministeren ikke synes, og nu kan jeg forstå, at også socialdemokratiet kun delvis synes det. Begge har talt om, at grænsen bør sættes op, og dertil kan jeg her føje, at det ikke møder modstand hos os at sætte antallet af parthavere op. Jeg har på fornemmelsen, at der er nogle, der har fortrudt deres meget stærke stilling i december måned. Det kan selvfølgelig være en fejlfortolkning fra min side, men jeg tror, der skal megen snak til, for at den opfattelse kan ændres.

Når vi uden videre kan gå med til og gerne ser – hvis de andre forligspartnere kan det, og hvis vi har et forlig – at antallet hæves, er det, fordi det virkelig odiøse ved skibsanpartsalget er forbi, efter at det er lykkedes for regeringen og et folketingsflertal at genskabe en rimeligt sund økonomi i Danmark, og efter at man har bestemt, at kursgevinster skal beskattes, og at der ikke er den meget høje rente mere. Det, der var galt i december ved salget af anparterne i Nakskov og andre steder, var jo, at man købte mindst halvdelen som skattefri kursgevinst og som meget høj rente, der ikke blev beskattet. Det var det, vi skulle have grebet ind mod dengang, og ikke det andet.

Men all right, vi må se, hvad der kan komme ud af det. Man kan jo sagtens opstille nogle regler, som gør, at man tilsyneladende udadtil er meget imødekommende over for værfternes krav, men som af andre grunde ikke kan lade sig gennemføre i en hast, fordi det er meget svært at finde den rigtige formulering på virksomhedsskatteområdet.

Jeg skal ikke modsætte mig, at antallet sættes op, men jeg tvivler på, at det sagligt kan nås hurtigt.

Lenger (VS):

Ministerens forslag er et godt eksempel på, hvordan skattepolitikken først valser den ene vej og dernæst den anden vej, alt som vinden blæser. Først er der lempelige afskrivningsvilkår – ja, så lempelige, at de giver anledning til decideret spekulation – dernæst strammer man reglerne, hvorefter kapitalen finder andre og mere givtige former for spekulation med risiko for arbejdsløshed, og så valser ministeren og med ham tilsyneladende et folketingsflertal den anden vej, men kun delvis, nemlig kun sådan, at det kan komme en del af værfterne til gavn, og med dette forslag valser man hen og sætter sig præcis mellem to stole.

Årsagen til, at det forslag, ministeren fremsatte i december, faktisk var temmelig begavet, var, at det også havde sin så at sige matematiske begrundelse derved, at de 55 pct., som der kunne afskrives, fuldstændig udlignede forskellen mellem fradragsværdierne efter to forskellige skateskalaer og derfor fjernede en åbenbar spekulationsmotivation. Men denne matematiske begrundelse har dette forslag ikke. Det betyder i første omgang en mærkbar forbedring af afskrivningsmulighederne og dernæst alt andet lige faktisk en forringelse. Nu ved vi godt, at alt andet ikke vil være lige til den tid, men alligevel.

Det er efter vores opfattelse erhvervspolitik uden mål og med. Det er perspektivløst. Nu har VS aldrig været særlig begejstret hverken for direkte eller indirekte tilskud til erhvervslivet, og vi har sat os dobbelt imod disse tilskud, når de udbetales så at sige ad bagdøren, altså som fradrag fremfor som tilskud, så vi også kan få en åben debat om, hvad vi får for pengene, men fremfor alt sker det, når erhvervstilskuddene udbetales ad bagdøren, at skatte- og dermed erhvervspolitikken bliver til denne vals frem og tilbage.

Vi kan bedre lide SFs forslag, fordi det indgår i en sammenhæng, der vidner om, at SF faktisk har gjort sig tanker, ikke tanker, som vi i enhver henseende er enige i, men tanker er dog altid en god ting.

Efter vores mening er der ingen fornuftig grund til at opretholde grænserne for antallet